

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลาย ภาพยนตร์นับว่าเป็นสื่อมวลชนที่ประชาชนรักใ้ใจมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนและนิสิตนักศึกษาทั่วไป ภาพยนตร์ เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิด ดังจะ เห็นได้ว่า ภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อทัศนคติและรสนิยมของประชาชน เป็นอันมาก คือสามารถเปลี่ยนแปลงหรือปลูกฝังทัศนคติให้แก่มวลหมู่ได้ ตัวอย่าง เช่นการ เลียนแบบการแต่งกาย ความประพฤติ ตลอดจน กิริยาท่าทาง ฯลฯ และยังสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติของผู้ชมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นภาพยนตร์ จึงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นและประชาคมดี ทั้งนี้ เพราะภาพยนตร์ เข้าถึงบุคคล เป็นจำนวนมากได้ ทั้งยังเป็นสื่อมวลชนที่น่าสนใจและน่าสนใจกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น คือสามารถดึงดูดความสนใจและความคิด ของผู้ชมให้คล้อยไปตามเนื้อหาในภาพยนตร์ ปัจจุบันเทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ได้ก้าวหน้าไปไกลมาก จะเห็นได้ว่ามีอุปกรณ์ในการสร้างอย่างทันสมัย ตลอดจนใช้ฟิล์มและปรับปรุง เทคนิคการถ่ายทำต่าง ๆ เช่นการใช้แสง เสียง ขนาดของฟิล์ม จอที่ใหญ่ทันสมัย ฯลฯ นอกจากนี้ระบบเสียงก็มีหลายระบบที่สามารถบันทึกเสียงลงบนฟิล์ม และทั้งนี้ได้เพราะเหมือนธรรมชาติ รวมทั้งการถ่ายทำ การตัดต่อ การสร้างฉาก หมายเหตุการแสดง ฯลฯ นับว่าก้าวหน้าขึ้นกว่าแต่ก่อน ภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญในการให้ความบันเทิง เรืองรมย์แก่ผู้ชมเป็นอันมาก และยังมีแนวโน้มที่ดีใจผู้ชมได้ทุกเพศทุกวัย ภาพยนตร์ เหมือนกับสินค้า คือมีทั้งราคาและคุณภาพ ผู้สร้างยอมหวังกำไร เป็นประการสำคัญ ผู้ชื้อยอมคำนึงถึงความพอใจในสินค้า นั้นได้ ผู้ชมหลายยุคก็ฉันทันนั้น จะผิดก็เพียงแต่ว่าสินค้าจะทองมีคุณภาพดีและไม่มีโทษ สำหรับภาพยนตร์ที่ ราคานั้น บางทีก็มีโทษและแผ้วถางไว้ซึ่งพิษหรือภัยอันจะมีอิทธิพลต่อผู้ชมในแง่ต่าง ๆ ได้ เมื่อ เป็นเช่นนี้จึง อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ซึ่ง เปรียบเสมือนดาบสองคม คือมีทั้งคุณอนันต์และมีทั้ง โทษมหันต์ ถ้าผู้ชมรู้จักเลือกเอาสิ่งที่ดีมาปฏิบัติตามก็จะได้ประโยชน์จากภาพยนตร์อย่างคุ้มค่า เพราะ ภาพยนตร์ช่วยเพิ่มพูนความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้ผู้ชมได้เป็นอย่างดี ถ้าผู้ชมใช้การเผยแพร่ เป็นสื่อกลางไป ในทาง เผยแพร่ส่วน เสียกลองมนุษย์ก็จะก่อให้เกิดผลร้ายขึ้น อันจะนำโทษมาสู่สังคมและบ้านเมืองของเรา ในที่สุด

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าการสร้างภาพยนตร์ เหมือนการผลิตสินค้า ซึ่งตามธรรมดาแล้วผู้ผลิตย่อมหวังกำไร ภาพยนตร์บาง เรื่องผู้สร้างผลิตขึ้นมาโดยขาดความประณีต ภาพยนตร์ประเภทนี้จะไม่เป็นที่นิยม ของประชาชนและความต้องการของตลาด ตรงกันข้ามกับภาพยนตร์ที่ผู้สร้างสร้างอย่างประณีตพิถีพิถันและ

ยอมลงทุนในการถ่ายทำประกอบกับเนื้อหาน่าสาระและมีเทคนิคในการสร้าง การไทแสง สี และการจัดฉากเป็นอย่างดีแล้ว ภาพยนตร์ประเภทนี้จะเป็นที่ต้องการของตลาดมาก กล่าวคือผู้ชมจะให้ความนิยมมากกว่าภาพยนตร์ที่สร้างอย่างสุกเอาเผากิน เพื่อให้ผู้สร้างได้สร้างภาพยนตร์ที่มีสาระสนองความต้องการของตลาดให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ขึ้น ผู้วิจัคิดว่าน่าจะไ้ทำการสำรวจและทำการวิจัย อันจะเป็นแนวทางได้ครบถึงความสนใจโดยทั่ว ๆ ไป และทัศนคติของผู้ชมต่อการชมภาพยนตร์ ตลอดจนประเภทของภาพยนตร์ที่มหาชนทั่วไปชอบ ผู้ชมภาพยนตร์โดยทั่ว ๆ ไปมิใช่เป็นชนกลุ่มย่อย ดังนั้นวิธีการที่จะทราบถึงความต้องการของผู้ชมอย่างถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่ทำไ้ยาก ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่เขวชนนักเรียน นิสิตนักศึกษาให้ความสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยซึ่งถือว่่าเป็นปัญญาชนและเป็นมันสมองของชาติ นิสิตนักศึกษาเป็นวัยที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวซึ่งกำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่และ เกรียมที่จะรับนิเทศออกไปในอนาคต จึงนับว่านิสิตนักศึกษาเป็นวัยที่มีความคิดรู้จักใช้เหตุผลไ้ดีกว่ากลุ่มชนอื่น ๆ อนึ่งนิสิตนักศึกษาล้วนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการชมภาพยนตร์มาากพอสมควร จึงน่าจะทำการวิจัยจากนิสิตนักศึกษาเหล่านี้จะทำให้ไ้ข้อมูล เกี่ยวกับ เรื่องความสนใจในการชมภาพยนตร์ ตลอดจนทัศนคติของชนส่วนใหญ่ที่มีต่อการชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ประจักษ์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ จึงเป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัย สนใจใคร่จะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้น เพื่อจะได้นำผลมาวิเคราะห์หาผลดีเสนอแก่ผู้มีส่วนร่วมในการสร้างและเลือกภาพยนตร์ และแก่เจ้าของโรงภาพยนตร์ เพื่อหวังความคิด เห็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการ คัดเลือกภาพยนตร์ที่ดีมาสนองแก่ผู้สนใจชมภาพยนตร์โดยทั่ว ๆ ไป ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าผู้ชมสนใจภาพยนตร์ประเภทใดบ้าง และภาพยนตร์ประเภทใดบ้างที่เป็นภัยต่อสังคม

อนึ่ง หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้ในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดไ้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยมาก่อน เมื่อรวมกับเหตุผลดังที่ไ้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัย พิจารณาและสนใจใคร่จะทำการวิจัยเรื่องนี้

ประวัติภาพยนตร์

เริ่มด้วย Thomas A. Edison ประดิษฐ์เครื่องฉายเครื่องแรกของโลก คือ Kinetoscope ได้เมื่อปี ๑๘๘๗ และโคฟิล์มของ Eastman มาฉายเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๘

Kinetoscope นี้เป็น peep - show คือดูโคฟิล์มคนเดียว ต่อมา Thomas Armat ก็คิด ทำ Vitoscope ขึ้นมาและนำออกแสดงปี ค.ศ. ๑๘๘๕ ส่วนทางยุโรป Louis Lumiere ได้เห็น ตัวอย่างเครื่องฉายเครื่องแรกของโลกคือ Kinetoscope จึงผลิตขึ้นมาเองเช่นกัน เรียกว่า Cinematograph ส่วนของอังกฤษ Robert W. Paul ประดิษฐ์และใช้ชื่อว่า Theatrograph นำออกแสดงปี ค.ศ. ๑๘๘๖

ในอเมริกา เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๙๔ Thomas Edison จัดฉายเรื่องสั้น ๆ ใน Broadways New York รวมสิบเครื่องและได้รับความนิยมมากในคืนต่อมาทำให้ผู้เขียนร้องไห้จัดฉายชมจนเพื่อรับผู้ดูโคฟิล์มระลอก ๆ

ปี ค.ศ. ๑๘๙๖ Thomas Armat แสดง Vitograph เครื่องฉายของเขาที่ Music Hall ใน New York ทำให้ผู้สนใจสร้างเครื่องเลียนแบบมาก และการถ่ายทำภาพยนตร์ก็ขยายความไปทั่ว

ต่อมาปี ค.ศ. ๑๙๐๐ บูก้ากัมฝรั่งเศส Malies ได้ทำเรื่อง Trip To the Moon มาฉายโดยใช้ฉากแบบเวทีละคร และนักแสดงแต่งกายหรูหราเต็มตัวเช่นกัน เรื่องนี้เขาจะหนีมนุษย์ที่อยากไปโลกพระจันทร์ แต่เป็นตัวอย่างดีเยี่ยมในด้านศิลปการทำภาพยนตร์โดยชี้ให้เห็นว่าอาชีพการ ตกแต่งแบบละครตัวก็ได้ และ Malies ยังใช้การเล่นกลเข้ามาแทรกในบทบาทอย่างเต็มตัว ทำให้เกิดการค้นคว้าทั่วสหรัฐว่าภาพยนตร์ก็เป็น show ใดอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับละคร

ต่อมาปี ค.ศ. ๑๙๐๓ ช่างภาพมือดี Edwin S. Porter ได้ถ่ายทำเรื่อง Life of An American Fireman มี plot สมบูรณ์ดีพอสมควร จึงทำอีกเรื่องหนึ่งคือ The Great Train Robbery ตอนยิงขบวนและหนีขบวนตลอด ๒ ปี ถึงปี ค.ศ. ๑๙๐๕ ในเรื่องหลังนี้แสดง parallel action (เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน) และมี editing ช่วยให้เรื่องสั้นชีวิตชีวาสมบูรณ์ จึงนับ

อ.ยุบล คุรุขมภค, คำบรรยายประวัติสื่อสารมวลชน ภายใต้แผนสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุดที่ ๑๑, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

เป็น Story Picture เรื่องแรกของวงการภาพยนตร์ ส่วนด้านผู้โรงได้เข้ามาจาก penny arcade มาเป็น nickelodean ซึ่งเริ่มในปี ค.ศ. ๑๙๐๕ และได้รับความนิยมจนแพร่หลายในหัว
สหรัฐ The Great Train Robbery ทำให้มีศูนย์กลางเรื่องชนิดนี้ drama ตามแนวเดียวกับเว็บบมา
และในปี ค.ศ. ๑๙๐๘ ก็มีผู้กำกับเด่นที่สุดคนหนึ่งคือ David Wark Griffith

Griffith เริ่มทำกับ Biograph Company ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ เขาเป็นคนฉลาด ช่าง
คิดค้นวิธีการใหม่ ๆ มีแนวคิดที่จะใช้กล้องเป็นเครื่องปลุกและควบคุมอารมณ์ของผู้ดูและใช้เทคนิคการถ่าย
ทำใหม่ ๆ ซึ่งเรื่องกรณีนี้นับหลายอย่าง คือ

- ๑. Intercutting (การตัดภาพไปสู่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้น แล้วปล่อยให้
ถึงไวและขึ้นฉากใหม่ต่อไป) ซึ่งอาจใช้เชื่อมโยงหรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั่วไปให้สัมพันธ์กันได้อย่างดี
- ๒. Close - up ใช้มากเพื่อเน้นในแง่อารมณ์ของผู้ดูเพื่อให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดกับตัว
ละคร และเข้าใจในอารมณ์ต่าง ๆ จากการได้เห็นภาพขยายใหญ่เต็มที่
- ๓. เริ่มนำ full shot เข้ามามีใช้มาก
- ๔. ใช้วิธีการอื่น ๆ เช่น fade, spot - iris

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า Griffith เป็นผู้ปลุกเปลื้องภาพยนตร์ให้แยกออกจากละครอย่าง
เด็ดขาดด้วยวิธีใช้กล้องใหม่เป็นผู้นำอารมณ์ผู้ดูไปตามต้องการ

Griffith ทำเรื่องที่ได้รับยกย่องมากที่สุดคือ The Birth of a nation (๑๙๑๕)
ซึ่งแสดงฝีมือของเขาอย่างเต็มที่พร้อมทั้งมีความหมายแง่สังคมเรื่องนี้รับแรงบันดาลใจมาจาก The Clansmen
ที่เล่าเรื่องสมาคมลับ เป็นปฏิปักษ์กับชาวนิโกร

นอกจากนี้ภาพยนตร์จากยุโรปซึ่งเข้านามากตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๐ ก็แสดงฝีมือและความคิด
ค้นเล่าโครงเรื่องของยุโรปที่ชอบทำเรื่องใหญ่มหัศจรรย์ เช่น Quo Vadis และ Queen Elizabeth
ทำให้ Adolph Zukor คิดรวบรวมเรื่อง Famous Plays ขึ้นทำภาพยนตร์บ้าง

การทำภาพยนตร์ระยะปี ค.ศ. ๑๙๑๐ - ๑๙๑๕ ใช้เรื่องจากวรรณคดีและศาสนา มาก เช่น
เรื่อง Intolerance ของ Griffith ซึ่งเป็นเรื่องที่มีการถ่ายทำอย่างมหัศจรรย์เรื่องหนึ่ง เป็น
เรื่องเกี่ยวกับสงครามศาสนาสมัยกรุงบาบิโลน

ความก้าวหน้าสำคัญในวงการภาพยนตร์อีกอย่างคือการแสดงเรื่องตลก ซึ่ง Mack Sennett
ใช้แบบ slapstick แต่ Charles Chaplin เป็นศิลปินตลกใจแน่วพิเศษคือสามารถทำให้เกิด
ความตลกจากเหตุการณ์ที่แท้จริง เป็นเรื่องเศร้าจึงได้รับยกย่องมากกว่า เป็นผู้แนะนำแนวปรัชญาชีวิต

แบบใหม่โดยใช้ศิลปะการแสดงภาพยนตร์เป็นสื่อ Chaplin คือแนวความคิดที่ว่าโลกไม่ให้ความยุติธรรมแก่ผู้ยากไร้ แต่ผู้ยากไร้จะคงเอาชัยชนะในใจได้ โดยที่คนนั้นในความเป็นผู้มีจิตใจสูงและไม่บ่โทษหรือหวาดหวั่นต่อโชคชะตา เรื่องที่เขาแสดงล้วนแฝงปรัชญาทันท้องนี้ และไมไ้แสดงกวีวิธีทางกลองมากมาย คงอาศัยฝีมือการแสดงของเขาเป็นสำคัญ เขาได้รับสมญาให้เรียกง่ายสั้นว่า Charlie Chaplin

Social Reformer (ปฏิรูปสังคม)

ภาพยนตร์จากสมัยปี ค.ศ. ๑๙๐๘ - ๑๙ สรุปได้ว่ามุ่งหมายเพื่อสั่งสอนอบรมเป็นสำคัญ โดยการทำเรื่องหนักไปทางศาสนา เพื่อให้คนมีจิตใจแนบตาปร่าอันแก่กัน นอกจากนี้ก็ยังมีสะท้อนชีวิตในระบะนั้นด้วย แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกกระตักคนดูและมุ่งให้คำแนะนำสั่งสอนมากกว่าสมัยใด ๆ ทั้งหมด โดยถือว่าภาพยนตร์ต้องเสนอเรื่อง เช่นนั้นจึงจะมีคนสนใจ

นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์คำวอย เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ มีดารารายเช่น Tom Mix และ Mary Pickford ซึ่งเป็นที่นิยมทั่วไป ในปี ค.ศ. ๑๙๑๐ ในสหรัฐอเมริกาเชอบคุณภาพหนังเรอ่อย่างน้อยสิบล้านคน และโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งก็เริ่มขึ้นราวค่าค่าเป็น ๑๕ ถึง ๒๐ เซนต์ และโรงก็สะอาดสะอาดอันขึ้นนั่งสะดวกสบายขึ้น จนปี ค.ศ. ๑๙๑๔ โรงภาพยนตร์ขนาดใหญ่จึงเปิดขึ้นเป็นโรงแรก ในกรุงนิวยอร์ก จตุโก ๓,๓๐๐ คน

ในปี ๑๙๑๕ The Birth of a nation ออกฉายเก็บค่าดู ๒ ดอลลาร์ จัดเป็นแพ่งที่ลึกลับแต่มีความยาวมาก เรื่องนี้มีผู้ติเตียนว่าแสดงงานของสมาคมลับ Ku Kluse Klan ไปในทำนองชื่นชม แต่ได้รับความยกย่องโดยทั่วไปในค่านิยมและศิลปะการสร้าง

ก่อนปี ค.ศ. ๑๙๒๐ - ๑๙๓๐

ภาพยนตร์ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๑๔ - ๑๙๑๘ ภาพยนตร์ได้เปลี่ยนแปลงไปอีกคือ นอกจากภาพยนตร์ปลุกใจให้รักชาติ และประเภทรายงานข่าวการรบและหัวเรื่องเกี่ยวกับการรบนั้นแล้ว ละครแนว ๆ ที่เขาสงครามยังมีภาพยนตร์อีกชนิดหนึ่งคือประเภทเขย่าขวัญ และประเภท pulp Western คือถาวบอย และมีเนื้อเรื่องโลดโผนตื่นเต้นถึงคนทั่วไปชมมาก บางเอกสมัยนั้นล้วนแต่เก่งกาจเพราะเป็นระบะที่ผู้หญิงเริ่มเข้าทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ควบ แต่ต่อมาคนดูมีความรู้ขึ้นทำให้กองเบลิบเนื้อเรื่องไปอีก

ปี ค.ศ. ๑๙๑๘ คนทุกชั้นคุณภาพยนตร์ทำให้ต้องสร้างเรื่องที่มีแนวชวนคิดและให้ความเพลิดเพลินในระบะที่สูงกว่านั้น จึงหันมาสะท้อนชีวิตของชนชั้นมีอันจะกิน

ภาพยนตร์ระยะ ค.ศ. ๑๙๑๔ - ๑๙๒๔ ระยะเวลาเป็นระยะเวลาที่เลี้ยวจะเข้าสู่สังคมใหม่ คน
เกิดความตื่นตัว เรื่อง เสรีภาพมาก ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ สงครามจึงแปรรูปเกิดการฉีก
สินค้าใหม่ ๆ มากมาย เกิดความนิยมวัตถุต่าง ๆ แต่คนก็อยากหนีปัญหาต่าง ๆ ในสังคมที่ยังเหนง
ภาพยนตร์จึงต้องหันมาทำคามบันเทิงให้คนอย่างเต็มที่ โอบเปลี่ยนมาสะท้อนภาพชีวิตตามที่เป็นอยู่ใน
สมัยนั้น และเกิดการถือคติใหม่คืหัวแบบชาวค้ำ เพราะถือว่าชีวิตจริงไม่ใช่ทำค้ได้เสมอไป

ทัศนะของคนที่เปลี่ยนไปสรุปได้คือ

- ๑. หัวเอกทองฉลาด สุภาพ กล้าหาญ และทันสมัย
- ๒. กลือภาพยนตร์เป็นเครื่องบันเทิงและทำให้ลิ้มรสความทุกข์ เมื่อเป็นเจตน์ทำให้ผู้สร้างหัน
มาสร้างภาพยนตร์แบบรักกระจุ้มกระจิม
- ๓. มีความเห็นอกเห็นใจในสภาพต่าง ๆ ของชีวิตมากขึ้น ถือชีวิตเป็นเรื่องธรรมดา จึงไม่
ดิเค้นการ เปลืองเสื่อในภาพยนตร์

ในระยะ ค.ศ. ๑๙๑๔ - ๑๙๑๘ นี้ ภาพยนตร์กลายเป็นธุรกิจใหญ่ที่สำคัถึงกล่าวแต่คน โดย
เฉพาะเมื่อเกิดภาพยนตร์พูดในปี ค.ศ. ๑๙๒๗ ก็ยิ่งลงทุนสร้างอย่างเต็มที่ และค่านเทคนิคก็ก้าวหน้า
มาก แต่ในระยะปี ค.ศ. ๑๙๑๘ เป็นต้นมา เนื้อเรื่องภาพยนตร์เปลี่ยนแปลงไปอีกเนื่องจาก Cecil B.
De Mille เป็นผู้ค้ำหน้าแนวใหม่เข้ามา ใค้แก่

- ๑. การสะท้อนชีวิตโดยคนั้นตามความเป็นจริง ในแง่ของความนิยมและความรู้สึกในเสรีภาพ
ต่าง ๆ เช่น การถือว่ามีหญิงมีอิสระภาพในเรื่องของความรักอย่างเต็มที่
- ๒. การสะท้อนชีวิตของคนในสมัยนั้นโดยมุ่งสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของชนชั้นที่มี การใช้ชีวิต
อย่างสำราญ ฟูมเฟือย และโอโง่ มากกว่าจะเสนอชีวิตค้ำความยากจน
- ๓. แสดงเรื่องของการรักแบบเหาะเหาะ หรือหย่อนต่อศีลธรรม เพราะมุ่งให้ภาพยนตร์
เป็นเครื่องพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้ซึ่งประสมความคร่ำเคร่งทางจิตใจมาแล้วจากภาวะสงคราม

จึงกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ระหว่างระยะนี้ (ค.ศ. ๑๙๑๔ - ๑๙๒๔) มีลักษณะฉีกแปลกไปคือ

- ๑. มุ่งเอาใจผู้ค้ที่เป็นชนชั้นกลางและเขาวชนร่นหลัง ซึ่งมาจากกลุ่มผู้ค้มีอันจะกิน มากกว่า
ที่จะเอาใจชนชั้นกรรมกร และชนชั้นกลางค่อนข้างค้ำ คั้งที่เฮบเห็นมาแต่คน
- ๒. เนื่องจากกลุ่มผู้ค้เปลี่ยนไปคั้งกล่าวแล้ว คั้งนั้นการสร้างเรื่องภาพยนตร์จึงต้องเปลี่ยน
ไปค้วเพื่อเอาใจผู้ค้ กลุ่มผู้ค้ใหม่ (หลัง ค.ศ. ๑๙๑๘) นี้ ประชาชนได้มีการปฏิวัติความเป็นอยู่ของ

ตัวเอง ไม่ยึดถือขนบธรรมเนียมเก่าแก่เป็นหลัก เห็นชีวิตคนรุ่นพ่อแม่เฒ่าของล้าสมัยไม่มีสิ่งใดที่เห็นเด่น
 สิ่งของคนรุ่นใหม่เรียกร้องคือ เสรีภาพในการพูดและ เสรีภาพในด้านความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย ภาพยนตร์
 ก็สะท้อนความลึกลับในเรื่องนี้ และยิ่งห้ามมากกว่านั้นอีก โดยเสนอสิ่งใหม่แปลก ๆ อย่างมาก เช่น รถ
 ยนต์ งานปาร์ตี้ที่ไม่มีความรู้สึกสำคัญอย่างใด และการเต้นรำแบบใหม่ เช่น Charleston เป็นต้น
 แต่ทั้งนี้ประชาชนทุกรุ่นก็ต้อนรับเพราะอยากทราบว่าคนมันมีความเป็นอยู่ แต่งเนื้อแต่งตัวและประพฤติอย่างไร
 และประชาชนซึ่งชอบความสำรวยบังคับต้องการโรงภาพยนตร์ที่โอ่โง่งออีกด้วย ฉะนั้นจึงมีการสร้างโรง
 ภาพยนตร์ขึ้นตามย่านชุมชนในเมืองใหญ่ ตลอดชนในบ้านชานเมืองทั่วสหรัฐ โรงภาพยนตร์ Roxy ใน
 นิวยอร์กซึ่งเปิดในปี ค.ศ. ๑๙๒๗ จุมนัก ๒,๒๕๐ คน สิ้นค่าก่อสร้าง ๔ ล้านดอลลาร์

ระยะนี้มีภาพยนตร์ข่าวและเรื่องสั้นฉายประกอบด้วย และบางที่ยังมีการเล่นว่า ร้องเพลง
 และละครสั้น ๆ เล่นหน้าเวทีด้วย แต่โรงโคมีขนาดเล็ก จุมนักไม่ถึง ๑,๕๐๐ คน ก็ใช้วิธีฉาย ๒
 เรื่องซ้อน (Double features) แทน

ระยะนี้บริษัทใหญ่ ๆ มี Paramount, Fox และ Warner ซึ่งพยายามควบคุมการเงิน
 โดบวิธีขนาภาพยนตร์คราวละหลาย ๆ เรื่อง (Block Booking) แทนที่จะขายทีละเรื่อง แต่ก่อนขาย
 นั้นก็จะให้เขาเลือกก่อน

สำหรับด้านเทคนิค ตั้งแต่ Griffith คิดวิธีใช้กล้องเป็นอุปกรณ์หนึ่งในการสร้างความ
 รู้สึกแล้ว นับแต่ ค.ศ. ๑๙๒๓ เป็นต้นมาก็ได้เทคนิคเพิ่มจากเยอรมันซึ่งใช้เทคนิคการเลื่อนกล้อง คัด
 แปลงฉากและจัดแสงเพื่อสร้างอารมณ์ตามต้องการ และได้เทคนิคเพิ่มจากรัสเซีย ซึ่งใช้วิธีตัดภาพใน
 ฉากต่าง ๆ เอามาซ้อนกันอย่างรวดเร็ว เพื่อเร่งเร้าอารมณ์และเป่าวิธีเล่าเรื่อง และเมื่อเป็นภาพ
 ยนต์พูดแล้ว วิธีการเหล่านี้ก็ยังคงอยู่และกลับยิ่งเพิ่มผลมากขึ้น เนื่องจากใช้คนตรีประกอบได้อีก

สรุปภาพยนตร์อเมริกันในระยะ ค.ศ. ๑๙๒๐ - ๑๙๓๐ อยู่ในยุคเปลี่ยนแปลงทั้งด้านธุรกิจ
 และด้านเนื้อเรื่องภาพยนตร์ธุรกิจ คือขยายกิจการ กลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ลงทุนมาก และขายจำปก็
 มาก คาราก็ได้กำไรแพงขึ้น ส่วนด้านเนื้อเรื่องนั้นคนเบื่อเรื่องสงครามสมัย พ.พ.๑ มาแล้วจึงหัน
 เข้าหาเรื่องประเภทบันเทิงเริงรมย์ ภาพยนตร์จึงสะท้อนชีวิตของชนชั้นอันมีจะกิน และเสนอเรื่องที่มี
 "Sex Appeal" คือมีเรื่องรักผสมความารมณ์ แต่ทำโดยแบบเนียน และกล่าวได้ว่าเป็นปฏิกริยากับสมัย
 แรก ๆ ที่มุ่งอบรมสั่งสอนคนในเรื่องต่าง ๆ นอกจากนี้เรื่องแนวตลกก็เปลี่ยนเป็นตลกแบบสุภาพ และ
 แบบเบาๆเย้ยสังคม เช่นของ Chaplin เป็นต้น

กายเทคนิค ระหว่างค.ศ. ๑๙๒๓ - ๑๙๒๔ ก้าวไปไกลมาก มีช่างภาพสมัครหลายร้อย คน
ฟิล์มก็ใช้ Panchromatic film ซึ่งไม่ต้องใช้แสงจ้า การแต่งหน้าตัวแสดงก็ทำได้ใกล้เคียง ทำให้
คุณภาพของภาพที่ได้น่าสนใจและชัดเจนมาก เพราะฟิล์มช่วยให้ Tone คีซึน

กิจการแสดง คีซึนทั่วไป ในปี ค.ศ. ๑๙๒๓ - ๑๙๒๔ หิงง่าละครไปเกือบทั้งเกิดขาด การ
แสดงแสดงได้เป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะปี ค.ศ. ๑๙๒๓ เริ่มมีการสร้างภาพยนตร์ชุด ละครต่างก็มี
การพูด กลอดซนหรือร้องเพลงให้ได้ดี

ในงานผู้คน นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๒๐ มีภาพยนตร์สารคดี (Documentary) หรือประเภท
เล่าเรื่องเกิดขึ้น ซึ่งทำให้คนเห็นคุณค่าของภาพยนตร์เพิ่มเติมว่า สามารถสร้างศิลปะได้จากภาพถ่าย
เรื่องชีวิตจริง ๆ คนก็ยิ่งเพิ่มความสนใจต่อภาพยนตร์ทุกประเภท ทำให้กิจการภาพยนตร์ขยายออกไป
อีกมาก รวมถึงประเภทภาพยนตร์การ์ตูนด้วย

ภาพยนตร์ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๒๔ - ๑๙๓๔ (สมัยเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว) ค.ศ. ๑๙๒๔
เฟิรชริจกตกต่ำ กิจการภาพยนตร์จึงรวมตัวกันเพื่อแก้ไข แต่ก็มิได้เสื่อมโทรมไปเช่นการค้าอย่างอื่น
เพราะคนดูยังคงอยู่ ะยะนี้มีบริษัทใหญ่ ๔ แห่งคือ Paramount, Metro - Goldwyn - Mayer,
Twenty Century Fox, Warner Brothers, RKO, Universal, Columbia และ United
Artists

อย่างไรก็ดี ปี ค.ศ. ๑๙๓๐ คนก็เบื่อภาพยนตร์พูด ทำให้รายได้ตกต่ำลงต้องตัดรายจ่าย
และยังมีภาพยนตร์อังกฤษออกมาแข่งทำให้ Roosevelt ต้องตั้งกรมการวางระเบียบขบวนเนลืออุตสาหกรรม
กรรมภาพยนตร์ถึงพันล้านดอลลาร์ นอกจากนี้ยังมีการแก้ไขอย่างอื่นอีก ก็คือคิดทำเรื่องดี ๆ ราคาแพง
ฉาบซ้อน ๒ เรื่อง (Double Feature) แจกของทานปัญหาจ่ายเงินสด และในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ ได้มี
การโฆษณาให้คนไปดูภาพยนตร์ด้วย

เนื้อเรื่องภาพยนตร์ในรอบปี ค.ศ. ๑๙๓๐ - ๑๙๔๐ ภาษาขบถเข้าร่วมวิจารณ์ปัญหาสังคม
อย่างเต็มที่ เช่นเสนอเรื่องอาชญากรรมรายใหญ่ ๆ แต่กระนั้นก็ยังมิมีเรื่องที่ซาดิสต์ทำอยู่อีกมากมาย
หลายเรื่อง เสนอเรื่องผู้หญิงขี้ขลาด ทำให้เกิดความเคลือบไหวเพื่อความคั่น (Censorship) ซึ่งมีผลเป็น
การปรับปรุงเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น นอกจากนี้เรื่องแนว Documentary มาช่วยให้คนสนใจในแง่ดีของ
ภาพยนตร์และปลาย ะยะนี้ภาพยนตร์ก็มุ่งเปิดแบบปัญหาสังคมที่ยังมีพร่องหลายด้าน

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ - ๑๙๓๕ เกิดความตึงเครียดทางการ เมืองใหญ่ยุโรป และทั่วไป

จึงหันมาทำภาพยนตร์ปลุกใจให้รักชาติ (patriotic film) และยิ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน
ด้านทัศนคติทั่วไปคือ เกิดการมองทุกอย่างตามที่มันเป็นจริง เช่น ไม่ถือเรื่องความรัก เป็นเรื่องบุงบัก
วุ่นวายทั้งแก่กอบ แต่ถือเป็นอารมณ์ขันอย่างหนึ่ง

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ อเมริกาสร้างภาพยนตร์ได้ยาก เพราะยุโรปเป็นแนวรบทั่วไป
ทำให้รายได้เรื่องทุนมากขึ้น นอกจากนี้มีการห้ามสิ่งฟุ่มเฟือย ทำให้คนกองถ่ายศึกษาศาสตร์ เป็นเครื่องบันทึก
เท็จ ดังนั้นในปี ค.ศ. ๑๙๔๖ ภาพยนตร์ทำรายได้ถึงพันห้าร้อยล้านดอลลาร์

สงครามในปี ค.ศ. ๑๙๔๖ ทำให้โทรทัศน์ขยายกิจการเต็มที่ ภาพยนตร์จึงเสียรายได้ไปตั้ง
แสนเป็นล้านบาท และปี ค.ศ. ๑๙๕๑ รายได้ภาพยนตร์ลดลงเหลือเพียงพันร้อยหกสิบล้านดอลลาร์ เท่านั้น
นั้น โรงภาพยนตร์ปิดไปห้าพันโรงตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๖ ถึง ค.ศ. ๑๙๕๒ แต่เกิดโรงภาพยนตร์แบบ
drive - in (ขับรถเข้าไปนั่งดูกลางแจ้ง) ขึ้นแทนประมาณสามหมื่นโรง

ฝ่ายวงการภาพยนตร์ทางภาคนี้คิดเรื่องรายได้ จึงคิดประดิษฐ์จอกว้างและจอโค้งแบบต่าง ๆ
ขึ้น เพื่อให้ดูสบายตา เช่น จอแบบซีเนมาและซีเนมาสโคป แต่ก็ยังมีโทรทัศน์ไร้จอ จึงแก้ไขด้วยการ
เสนอแนวแปลก ๆ หรือที่คนดูชอบ คือทำภาพยนตร์เพลงหรือระบำดี ๆ หรือเรื่องซามูไรโพพ และ
โฆษณาจูงใจอย่างเต็มที่ และส่วนมากทำเป็นภาพยนตร์สี ซึ่งเป็นที่พอใจของผู้ดูมากกว่า สภาพการณ์
เป็นเช่นนี้อยู่ถึงในปัจจุบัน และเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ เป็นต้นมาปรากฏว่ารายได้จากภาพยนตร์
นั้นว่าดีขึ้นมากกว่าระหนึ่ง ซึ่งมีปรากฏการณ์ใหม่อย่างหนึ่งคือ มีการทำภาพยนตร์สำหรับฉายโทรทัศน์
เป็นตอนสั้น ๆ ศึกษากันไปเป็นชุด โดยใช้คาราภาพยนตร์บาง สร้างคาราขึ้นมา หรือคาราภาพยนตร์
ศึกษาความร้ายรายได้โดยการตั้งบริษัทผลิตภาพยนตร์ โทรทัศน์ขึ้น

ประวัติการฉายภาพยนตร์ในเมืองไทย

ภาพยนตร์เป็นคำใหม่เกิดขึ้นในราว ๕๐ ปี เดิมเรียกว่า "หนังญี่ปุ่น" เพราะญี่ปุ่นเป็นผู้นำ
ภาพยนตร์ เรื่องสงครามระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซียเข้ามาฉายในเมืองไทยเป็นครั้งแรกในราว พ.ศ. ๒๔๗๗ - ๗๘
และได้จัดตั้งโรงภาพยนตร์ขึ้นที่เวียงนคร เกษมในปัจจุบัน โดยท่านหลังจากล่ากระโจม ถิ่นรั้วผ้าใบ เก็บค่า

๒. ยูนิต กรมขมกต. คำบรรยายประวัติสื่อสารมวลชน แกนสี่ต้นแบบสื่อมวลชนและการ
ประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุดที่ ๑๑, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

คุณละ ๒๕ สังกะเป็นอย่างต่ำ ก่อนเขามีแตรวงบรรเลงหน้าโรง ซึ่งเพลงที่ใช้บรรเลงมีเพียง ๓ เพลง คือ เพลงมาร์ชบริพัตร พระนิพนธ์ของสมเด็จพระนครสวรรค์ฤทธิ์ เพลง Black Eagle และเพลงปลื้มจิต เมื่อบรรเลงจบ ๓ ครั้งแล้วก็เข้าโรงไปคอยบรรเลงไซ้โรงต่อไป ครั้งนั้นเป็นภาพยนตร์เงียบ แต่มีเสียงประกอบตัวเองบรรเลงอยู่หลังฉาก เช่นใช้กระต่ายเหยียบมา ใช้ทรายสากสังกะสี แพนเสียงกลับ ทยไปกู่แน่นเพราะ เป็นของใหม่และแปลก ต่อมาเมื่อเกิดเสียงสลับฉากเพื่อให้คนดูเพลิดเพลินขึ้น เพราะบางคนบ่นปวดหัวและวิงเวียน การมีเสียงสลับฉากนี้ทำให้คนเริ่มนิยมดูภาพยนตร์มากขึ้น อีก ๑ ปีต่อมา หลังศึกและผ้าใบอยู่จึงเปลี่ยนเป็นหลังคาสังกะสี แล้วเขียนป้ายหน้าโรงว่า "โรงหนังผู้ปกครอง" ต่อมาผู้คุมเห็นกิจการดีก็สร้างโรงหนังถาวรขึ้น ที่ตลาดประภาไทรเวียงระเทศเกษม ให้ชื่อว่า "โรงหนังวิเศษประภา" แต่เกิดเสียงใหม่เมื่อฉายเรื่องแรก ผู้ปกครองเลยต้องเดินวางกลับ

ต่อมาพ่อค้าไทยและจีนเห็นทางทำเงิน เพราะคนชอบดูภาพยนตร์กันมากขึ้นมาแล้ว จึงตั้งโรงภาพยนตร์ขึ้นแข่งจามกับโรงพยาบาลจีน และตั้งภาพยนตร์จากอเมริกาเข้ามาฉาย จากนั้นก็มีการสร้างโรงภาพยนตร์ขึ้นอีกโรงหนึ่ง ที่วังพระองค์เจ้าปรีดา และต่อจากนั้นเล็กน้อยพ่อค้าไทยและจีนจึงเข้าหุ้นตั้งบริษัทฉายภาพยนตร์พัฒนากร ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นบริษัทภาพยนตร์แห่งแรกในประเทศไทย อยู่ที่ถนนเจริญกรุง บริษัทนี้ส่งภาพยนตร์เข้ามาฉายโดยทำหน้าที่เป็นตัวแทนบริษัทภาพยนตร์ต่างประเทศ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ มีบริษัทภาพยนตร์แห่งที่ ๒ ขึ้น ทำให้เกิดโรงภาพยนตร์อีกมากมายและแพร่หลายไปต่างจังหวัด เช่นจังหวัดขอนแก่น และนครปฐม เฉพาะในกรุงเทพฯ ตั้งแต่แรกเริ่มถึง พ.ศ. ๒๔๗๐ ก็มีมากกว่า ๑๐ โรงเช่น

- โรงภาพยนตร์พัฒนากร อยู่ที่ถนนเจริญกรุง
- โรงภาพยนตร์ฮ่องกง ๕ อยู่ที่สาทร
- โรงภาพยนตร์สิงคโปร์ คือเจตินบุรีขณะนี้
- โรงภาพยนตร์นางเอ็ง
- โรงภาพยนตร์บางลำพู
- โรงภาพยนตร์บ้านหม้อ
- โรงภาพยนตร์กมลพัฒนา อยู่ที่บางกระบือ
- โรงภาพยนตร์ปิ่นัง ต่อมาเป็นศรีบางลำพู
- โรงภาพยนตร์ตึกก๊ก คือโรงภาพยนตร์มุกศุภพรรณเดี๋ยวนี้

แต่โรงภาพยนตร์ที่หรูหราที่สุดคือโรงภาพยนตร์พัฒนากร (ผู้จัดการคนแรกของโรงหนังพัฒนากรคือ นายของอ้วน สีนุญเรือง) ภาพยนตร์ที่ฉายขณะนั้นส่วนมากมาจากอเมริกาเพราะเจริญที่สุดในขณะนั้น แต่เป็นภาพยนตร์เงียบ ภาพยนตร์เสียงเพิ่งมีเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ (๑๙๒๓) ซึ่งผลิตโดยบริษัท Warner Brothers Co. เป็นผู้ริเริ่มจัดทำ

สมัยภาพยนตร์เงียบ มีคนศรีไทยมร เลงและชัยร้องสลัมจากอีกด้วย วงดนตรีที่มีชื่อคือวง นายกุ่ม มีนักดนตรีชาวหญิง นายกุ่มนำวงดนตรีหญิงล้วนไปมร เลงครั้งแรกที่โรงหนังตองกง เมื่อ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๖๕

วิวัฒนาการจากภาพยนตร์ในเมืองไทยได้เจริญขึ้นเป็นลำดับ จนปัจจุบันมีโรงภาพยนตร์ใหญ่ ๆ และทันสมัยมากมายนับในจังหวัดพระนคร - ชลบุรี และตามจังหวัดต่าง ๆ ที่เห็นก็อยู่อย่างตาคั่นโดยทั่วไปในทุกวันนี้

๕ วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- ๑. เพื่อทราบข้อความสนใจโดยทั่วไปของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์
- ๒. เพื่อศึกษาถึงเหตุผลของนักศึกษาทั้งชายและหญิง ที่มีต่อภาพยนตร์ที่ชมชอบ
- ๓. เพื่อทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการชมภาพยนตร์ เพื่อเปรียบเทียบกับการพักผ่อน

หย่อนใจบางส่วน

- ๔. เพื่อทราบถึงความถี่ในการชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษา
- ๕. เพื่อทราบถึงการใช้เวลาสำหรับชมภาพยนตร์ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

วิธีจะดำเนินการทบทวนและวิจัย

* ขอบเขตของการวิจัย ผู้เขียนจะทำการวิจัยนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีทั้งชายและหญิงจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยใช้ประชากรประมาณ ๒,๐๐๐ คน มหาวิทยาลัยที่ผู้เขียนได้เลือกทำการวิจัยมีดังนี้คือ

- ๑. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ๒. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๓. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๔. มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
- ๕. มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิธีดำเนินการดีกว่าและวิจัยจะหาความลับขั้นตอนนี้

๑. จะทำการวิจัยโดยออกแบสอบถามไปยังนักศึกษาต่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยดังกล่าว
ไว้ข้างต้น

๒. ศึกษาจากเอกสารต่างต่งต่าง ๆ ทั้งของไทย และของต่างประเทศ

๓. ใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ถูกถามหาข้อสนเทศจากวิทยากร ผู้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ยูเขียนทำการ
วิจัย และใช้วิธีสัมภาษณ์นักศึกษาด้วยตนเอง

๔. ใช้วิธีการสังเกต

๕. สรุปลผล และขอเสนอแนะ

* ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. จะได้ทราบแนวโน้มของพฤติกรรม รรมของนักศึกษาทั้งชายและหญิง อันเนื่องจากอิทธิพลของ
ภาพยนตร์ว่าเป็นไปในทางใดบ้าง

๒. จะได้ทราบว่าพฤติกรรมของนักศึกษามีส่วนคลอบตามหรือเสียนแบบจากถาวรฯ ซึ่งแสดง
ออกตามบทบาทต่งต่าง ๆ กันว่ามีมากน้อยเพียงไร

๓. จะได้นำผลของการวิจัยมาวิเคราะห์หาผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา อันเนื่องมา
จากอิทธิพลของภาพยนตร์

๔. จะได้ทราบทางแก้ไขและส่งเสริมให้อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
เป็นไปในทางที่ดี

๕. จะได้ทราบถึงรสนิยมในการชมภาพยนตร์ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

๖. จะได้ทราบถึงการใช้เวลา และการใช้จ่ายสำหรับชมภาพยนตร์ของนักศึกษาระดับมหา
วิทยาลัย

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยอันนี้

๑. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ และถูกต้องของนักศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับให้คำปรึกษาหรือแนะนำต่อไป

๒. ทำให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาอันเนื่องมาจากภาพยนตร์ เพื่อเป็น
แนวทางสำหรับการแก้ไขหรือป้องกัน

๓. จะช่วยให้ นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาต่งต่าง ๆ และปรับปรุงตนเองได้ง่าย และถูกต้อง
ยิ่งขึ้น

๔. ผู้ที่สนใจจะไปทราบถึงอิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

ความจำกัดของการวิจัย

๑. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเฉพาะนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังเฝ้าดูอยู่ในมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่งตามที่กล่าวมาแล้ว ไม่รวมถึงสถาบันแห่งอื่นที่จัดการสอนระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และไม่รวมถึงสถาบันระดับอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และมีจำนวนมากขอ อาจทำให้นักศึกษาบางคนไม่ตั้งใจตอบตามความจริงได้

คำจำกัดความ

คำจำกัดความในวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสนใจของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์" นี้ได้แยกไว้ดังนี้

ภาพยนตร์ หมายถึง ภาพยนตร์บันเทิงประเภทต่าง ๆ รวมทั้งภาพยนตร์สารคดีและภาพยนตร์ข่าวที่สร้างขึ้นเพื่อนำมาฉายตามโรงฉายทั่ว ๆ ไปในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อความบันเทิงเริงรมย์แก่ผู้ชมโดยทั่วไป ไม่รวมภาพยนตร์ที่ฉายในโทรทัศน์ และไม่รวมภาพยนตร์กลางแปลงที่ฉายตามมหรนรมต่าง ๆ

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่งตามที่กล่าวไว้ข้างต้น และศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี หรือ ๕ ปีเท่านั้น

อิทธิพล หมายถึง สิ่งที่มีอำนาจเหนือ

พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่เหมาะสม และปฏิบัติ

๖ สมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้

- ๑. นักศึกษารายและหญิงมีความสนใจชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ โดยทั่ว ๆ ไปไม่แตกต่างกัน
- ๒. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ นิยมชมภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศใน

ยุโรปเหมือนกัน

- ๓. ความถี่ในการชมภาพยนตร์ของนักศึกษารายและหญิงควรมีระดับใกล้เคียงกัน
- ๔. วัน เวลา รอบ และอัตราค่าชมภาพยนตร์ของนักศึกษารายและหญิง เหมือนกันหรือคล้าย

คลึงกัน

- ๕. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ นิยมไปชมภาพยนตร์กับเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าที่ผู้
- ๖. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ไม่รับเอาอิทธิพลของภาพยนตร์มาปฏิบัติตาม
- ๗. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ได้สังเกตเห็นถึงประโยชน์และโทษจากการชมภาพยนตร์ไม่แตกต่างกัน
- ๘. การใช้เวลาว่างของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ สำหรับพักผ่อนหย่อนใจแตกต่างกัน
- ๙. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการใช้เวลาว่างชม

ภาพยนตร์ และประโยชน์ที่ได้จากการใช้เวลาว่างสำหรับทำงานอย่างอื่นนั้นไม่แตกต่างกัน

๑๐. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ เหมือนกันในการแสดงความคิดเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศให้เข้ามาฉายในเมืองไทยให้นับจำนวนจำกัด

๑๑. พันธคติของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ไม่แตกต่างกันในการแสดงความคิดเห็นว่ารัฐบาลควรส่งเสริมภาพยนตร์ไทยให้ถึงระดับมาตรฐานสากล

๑๒. ข้อคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ไม่แตกต่างกันที่มีต่อการสร้างภาพยนตร์ คอบริดจของโรงภาพยนตร์ และสถานีรับดู เกี่ยวกับ การจัดหา และตรวจสอบภาพยนตร์ที่ดี เพื่อสนองความต้องการของผู้ชม